BnF Gallica

Bài hát nm canh

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

BnF Gallica

Phúc-An-Hieu. Auteur du texte. Bài hát nm canh. 1929.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

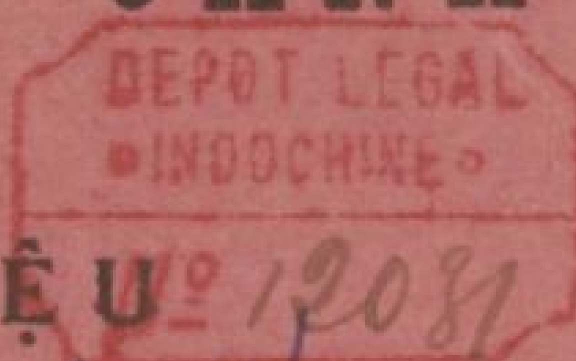
6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter
utilisation.commerciale@bnf.fr.

8° pièce
INDO-CHINOIS
1068

排喝𠄼更

BÀI HÁT NĂM CANH

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
Nº 12081

PHÚC-AN-HIỆU

HANOI — 51 phố hàng Gai. — TONKIN

Xuất bản và giữ bản quyền

IN LẦN THỨ HAI

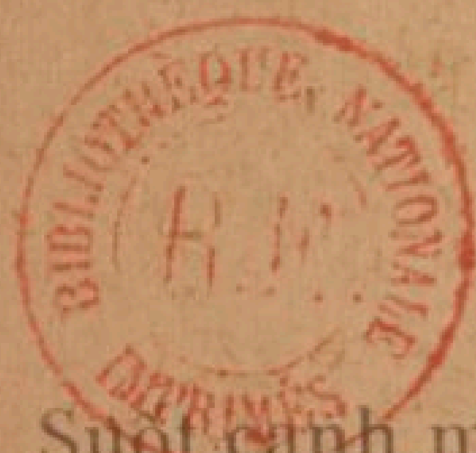
Dépôt légal
Certifié Tirage
conforme 2000 exemplaires.
Hanoi, le 12 octobre 1929
P. Le Directeur,
Le Gérant:

1929

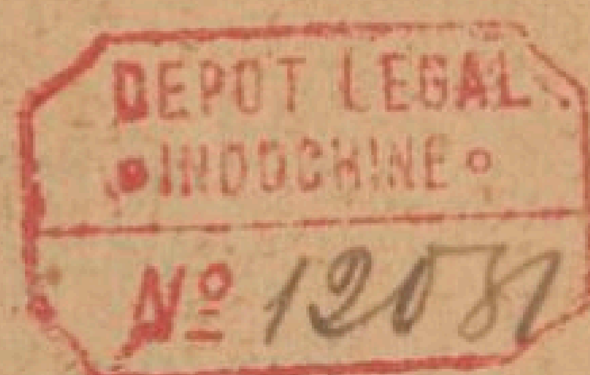
IN TẠI NHÀ-IN T N' MAI-DU-LÂN SUCC
Số nhà 83 Hàng-Gai
HANOI

Prix
1068

NĂM CANH

Suốt canh một em còn thơ thẩn chốn loan phòng
Tơ vương trăm mối cái tấc lòng em những ngổn ngang
Này đèn khuya một ngọn chiếc bóng in tường
Biết cùng ai em than thở cho cái tấc can tràng nó khỏi bâng khuâng.
Đã chót sa chân bước xuống cõi trần
Em đố ai biết được ông giời gần hay xa,

Khán lai thế sự kim năng ngữ
Thuyết đáo nhân tình kiếm dục minh

Trống hai này đã sang canh
Rùng mình em khôn tả cái thế tình nó có éo le
Nào ai tỉnh, nào ai mê
Nào ai núi chỉ non thề là ai
Đường trần này còn lắm bước chông gai
Giữ sao cho thoát nguyệt mỉa hoa cười mới ngoan
Có hay gì ngắn thở với dài than

Thiên cổ anh hùng đa lọa thử
Bách niên đồng tác nhất phong trần

Trống sang ba bóng nguyệt chếch ngoài sân
Sương gieo gốc tử mấy tuần gió lay
Nợ đời giả giả vay vay
Nhớ ơn cúc dục lại thêm cay đắng lòng

Pièce
8° Indoch
1068

Xiết bao công nuôi nấng bế bồng
Ơn sâu nghĩa nặng dễ non sông nào tầy
Kiếp phù sinh ba vạn sáu nghìn ngày
Tuồng cỏ hoa đặt bầy còn lắm cách

Giang sơn bất thiểu tài hoa khách
Thiên địa đa tình phúc hậu nhân

Trống sang tư bóng nguyệt đã lui gần
Chị hằng kia chị có biết dưới trần ai kẻ sĩ phu
Em đoái xa trông non nước mịt mù
Ngườ trong bốn bề em chẳng biết khách giang hồ là ai.

Em chỉ thương cho ai góc bể chân giời
Con đường danh lợi luống những ngậm ngùi cho cái số phận long đong.
Em dám khuyên ai chớ có ngại lòng
Tứ phương hồ thỉ tang bồng là chữ chi chi

Thi vô sơn thủy phi kỳ khí
Nhân bất phong sương vị lão tài

Trống sang canh đã điểm năm dùi
Chim gà sao sác như gọi người tình nhân
Em ngoảnh trông ra cái bóng sân đen sì
Vừng hồng rạng vẻ bốn bề tiêu tan
Nỗi riêng, riêng những bàn hoàn

Cùng nhau quang gánh lên đường lợi danh
Con oanh học nói trên cành
Tháng ngày vùn vụt trước mành thoi đưa

Chỉ đoản tình trường nan tận tả
Tình trường chỉ đoản tận nan thâu

GIẢ NHỜI BÀI NĂM GANH

Trống canh một anh còn tơ tưởng cái chữ tình
Mà nghĩ đi nghĩ lại cái số phận mình nó lạ ra sao.
Nào ai ơi đố biết rằng giời thấp hay giời cao,
mà để anh lận đận sôn sao vì tình.
Này ai ơi nhớ chữ sơn minh
Sơn minh em nhớ chữ mà để cho chữ tình nó lan can. . . . .

Canh một này sắp đã an
Chứ canh hai rắp đến để cho an chữ tình
Canh hai giấc ngủ đang sinh
Rật mình anh tỉnh dậy xem cái sóng khuynh thành nó vỗ vào đâu bây giờ
Nào ai ngẩn chứ nào ai ngơ
Nào ai phảng phất đợi chờ là ai
Chót sa chân bước xuống cái thuyền dài
Nửa mừng nửa sợ biết ai là cái bạn thuyền quyên
Chứ ở trên đời còn lắm cuộc đảo điên

Mong sao cho vẹn sự chu tuyền là hơn
Hay gì nay em ước lại mai ao
Chỉ vì tạo hóa nó gắn rào chim xanh
Tôi tưởng thuyền quyên là có một
Vân mùng ao ước rọt sương sa
Này trống ba đã sang canh
Sương reo ngọn chúc mấy lần gió lay
Nợ tình giả giả vay vay
Mà nhờ ơn cúc dục mà lại ngây ngất lòng
Biết bao là của là công
Nuôi ta khôn nhớn trong lòng này ai nỡ quên
Cù lao cúc dục mới sinh ra
Mong sao báo dưỡng mới là ta
Trống sang tư sao vượt đã tờ mờ
Hồn còn giấc quế đã thờ thẫn ai
Biết rằng cung quảng hay người đài dương
Này ai ơi chiêm bao đâu có lạ nhường
Giang hồ đâu dám sánh với nường thuyền quyên
Châu trần ý hợp nhân duyên
Chứ đố ai biết được chị thuyền quyên đâu là
Ai ơi sớm liệu với giăng tà
Mượn gió đưa giăng quyết nguyệt hoa
Sang canh năm bóng sế sao mờ
Thương người tri kỷ hãi còn ngơ ngẩn hoài.

Chưa cất bút đã đề bài,
Chim gà sao sác nó gọi cái người phồn hoa
Chênh chênh bóng nguyệt đã xế tà
Ai ơi mau dậy kẻo vừng hồng đã mọc lên
Chữ hiếu tình đã gác một bên
Mau mau anh dậy học kẻo sắp đến liền khoa thi
Trần trọc năm canh những thở dài
Nhân tình tri kỷ biết là ai.

BÀI SÁU GIỜ CỦA ĐÀN ÔNG

Sáu giờ thắp ngọn đèn xanh
Chợt ngồi chợt nghĩ đến tình càng thương
Bẩy giờ tựa chốn thư đường
Ngổn ngang chăm mối tơ vương bên lòng
Tám giờ ruột rối bông bong
Một mình vò võ trong lòng không yên
Chín giờ buồn bực vì duyên
Cười nên tiếng khóc hát nên giọng sầu
Mười giờ đọc sách mấy câu
Ngâm thơ với bóng giải sầu với hoa
Mười một giờ giạo gót vườn hoa
Đêm khuya thanh vắng sương sa lạnh lùng
Mười hai giờ trằn trọc loan phòng
Anh nằm nửa chiếu trông mong nửa giường
Một giờ ngẫm nghĩ trăm đường
Sầu này biết tỏ can tràng cùng ai.

Hai giờ tựa chốn hiên mai
Biết than cùng ai biết thở cùng ai hỡi nàng
Ba giờ giọt lệ chứa chan
Lam chi những mối đa đoan ngậm ngùi
Bốn giờ trong dạ khôn nguôi,
Lòng này biết tỏ cùng ai bây giờ
Năm giờ hé cánh mành thưa
Tiếng gà sao sạc gáy khua mái ngoài
Sáu giờ tính cuộc tương lài
Mong sao sum họp chúc mai một nhà

GÁI GIANG HỒ THAN THÂN

Lúc đêm khuya, em ngồi em nghĩ sự xa gần ở trên đời có bốn cái kiếp phong trần, em đã trải qua. Giận thay cho cái ông giời già, làm chi độc địa hóa ra thế này. Kể từ khi khôn nhớn đến nay. mùi đời mặn nhạt chua cay em đã từng. Nào khi xuống bể, lúc lại lên rừng, quê người đất khách, em tưởng những nửa mừng nửa thương. Cái kiếp hồng nhan em nghĩ thực chán chường. Quê người đất khách bốn phương em lưu lạc đã nhiều. Tài sắc ở trên đời. kìa lắm kẻ chuộng yêu, nào đến khi huê tàn nhị rữa, cái bóng xế chiều chẳng có ai thương. Chạnh niềm nhớ cảnh gia hương Nhớ quê ta lại tìm đường thăm quê.

KỀ TRUYỆN SA MẠC

BÀI THƯ I

Hừ, anh phong tôi chi, anh huê tôi chi, anh tuyết tôi chi, anh nguyệt tôi nữa làm gì. Hừ nay anh phong huê, mai anh tuyết nguyệt. nay anh lần mai anh lữa, lần lần lữa lữa còn gì là xuân. Bắt phong trần phải phong trần, cho thanh cao mới được phần thanh cao.

BÀI THỨ II

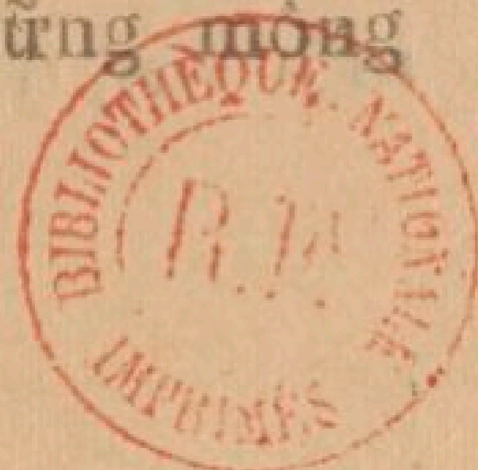
Có say có tỉnh mới nên sinh, say tỉnh vì chưng một chữ tình, Lý-Bạch ngày xưa say có lúc. Cớ sao say mãi suốt năm canh. Hừ ma men lần quất mãi bên minh cho đàn long phím cho minh nhạt hương, Tình rằng quẫng vắng đèm trường, Vì hoa nên phải lánh đường tìm hoa.

BÀI THỨ III

Hừ con rồng bay, còn lân múa, con phượng nó qùy, nhởn nhơ cho con hạc nó lặn nó lội 7, 8 9, 10 cái hồ sen, Cái cây sen rũ cái củ sen chìm, Bao nhiêu quý vật đi tìm quý nhân.

NÓI CHUYỆN VỚI TÌNH NHÂN

Hỡi cố nhân ơi, cái cuộc phân ly đã mấy năm giời.Em mong em nhớ em ngồi em nghĩ lại thương anh. Trông bốn phương non nước những mông

BIBLIOTHEQUE NATIONALE
R.F.
IMPRIMES

mênh, giời cao bể rộng, một chiếc thuyền tình em biết ghé nơi nao.

NHỚ TÌNH NHÂN

Nam Bắc đôi nơi cách dậm trường
Dậm trường tơ tưởng khách phòng hương.
Nỉ non gắn bó bao duyên nợ
Duyên nợ vì đâu những vẩn vương
Cùng nhau chung bóng trong gương.
Chén thù chén tạc đoạn trường chung tên.
Cùng nhau trò chuyện trên thềm.
Suốt ngày chung cảnh thâu đêm chung tình
Chung tình hẹn khách ba sinh
Ba sinh duyên nợ buộc mình mà chơi
Thôi ! Thôi ! Thôi ! nhớ cảnh, nhớ người, chung một kiếp, cách đôi nơi. Ai mà vui tẻ ta cùng tẻ vui.
Khi tẻ, tẻ muốn khóc
Khi vui vui lại cười, trước những trong dèm dưới bóng, giờ sao góc bể bên giời.
Càng nghĩ càng thêm căm con tạo.
Làm cho kẻ ngược với người xuôi

GẮN BÓ TÌNH NHÂN

Mảnh giăng vằng vặc giữa giời
Đinh ninh hai miệng một nhời sắt son
Này tri kỷ ơi, chữ thủy chung niệm cho chòn một tiết, dẫu mai sau túng kiết cũng cùng nhau

cuộc đời bề bề dâu dâu, ông tạo hóa cơ cầu ta cũng mắc.

Này tri kỷ ơi ! thanh xuân nan tái đắc, đời người chỉ chớp mắt đã giở về già. Bây giờ tỏ mặt đôi ta, biết đâu rồi nữa chả là chiêm bao. Tuần giăng khuyết đĩa dầu hao Lúc bấy giờ tiếc sao được mà tiếc.

Này tri kỷ ơi! đôi ta công trình kể sao xiết Một đời được biết mấy tri-âm. Nguyện đồng tâm nguyện đồng tâm, trăm năm thề chả ôm cầm thuyền ai. Đêm ngắn tình giài, giời cao đất rộng, xét soi có hai vai quỷ thần.

Này tri-kỷ ơi ! em đềm trong buổi đêm xuân, mối tình gắn bó ân cần kể đã chừng bao ! Này ước này ao, mai sau tuy cách mặt cái lòng nào đã nỡ vội quên. Ai ơi giữ chí cho bền.

Này tri-kỷ ơi, đây em chẳug tham bạc tham tiền. Bạc tiền nó chỉ làm cho đảo điên cái lòng người. Đã mang tai mắt ở trên đời sao cho ăn ở phải đạo giời ấy mới hay.

Này tri-kỷ ơi, quyền cao chức chọng, chỉ là may được gập thì; quyền mà chi chức mà chi, mai sau có ra gì cái tiếng lưu danh.

Này tri-kỷ ơi! đây em chỉ chuộng kẻ hiền lành mà ân mà ái mà tình mà duyên. Trăm năm xin chọn nhời nguyền.

NHỚ TRI-ÂM

Năm canh ta những âu sầu,
Gan vàng thồn thức lệ châu chan hòa.
Phòng mai thơ thẩn vào ra,
Trông mây tan hợp xem hoa nhị tàn.
Ấy ai xa cách dậm ngàn,
Nhớ chăng đến kẻ canh tàn ngẩn ngơ.
Chữ đồng xin chớ thờ ơ
Khách qua đường chớ hững hờ chàng Tiêu.

TRÁCH TÌNH-NHÂN

Phòng văn trằn trọc suốt năm canh.
Những trách tri-âm nỡ phụ tình
Ân ái hiềm vì duyên đuềnh đoảng,
Bèo mây ngán nỗi phận lênh đênh
Hẹn hò luống đã thương bao kẻ
Gập gỡ chi cho lụy đến mình
Thôi thế thì thôi thôi biết thế
Cùng ai gắn bó hẹn ba sinh

TƠ TƯỞNG TÌNH-NHÂN

Từ được biết dung nhan người ngọc
Đêm năm canh trằn trọc không yên
Mơ màng đỉnh Giáp non Tiên
Tương tư mang nặng gánh phiền từ đây
Hồn mai tỉnh tỉnh say say
Tâm tình mong khách cung mây thấu cùng

Yêu nhau xin cởi tấm lòng,
Cho cam công kẻ rầy mong mai chờ.

THƠ VỢ GỬI CHO CHỒNG

Ới phu quân ơi, từ ngày chàng buôn bán tỉnh xa
Phương giời thăm thẳm, nhớ cái lúc chàng bước chân ra một mình.
Song le em thời chiếc bóng năm canh,
Sương thu nắng hạ chàng có thấu chút tình ấy chăng.
Phu quân ơi, nhưng nam nhi tiếng đã gọi rằng.
Tang bồng hồ thỉ sao cho bằng người ta
Bắc nam thôi dù đâu cũng chẳng có xa.
Giang hồ anh yên chí, việc nhà đã có em đây
Phu quân ơi, chốn phòng loan em cũng xin đắp nhớ để làm khuây.
Dẫu non mòn bể cạn em cũng chẳng dám đổi thay tấc vàng.
Phu quân ơi, nghĩa ái ân kể xiết muôn vàn, giời cao đất rộng, em tạm mấy hàng gửi đến tận nơi.

THƯƠNG AI

Thương ai mặt ngọc da ngà
Đoạn trường lắm lúc nghĩ mà thêm đau
Thương ai nắng dãi mưa dầu
Một mình thui thủi bấy lâu quê người
Thương ai học thức tốt vời
Nỡ nào để thiệt một đời thông minh

Thương ai tiết liệt trung trinh
Mà sao gặp cảnh tan bình vỡ gương
Thương ai hồ thỉ tha phương
Trông vời cố quận mạch tương khôn cầm
Thương ai chiếc bóng âm thầm
Giận đời đen bạc ruột tầm vò tơ
Thương ai ra ngẩn vào ngơ
Bút thần muốn động hồn thơ vô tình
Thương ải lên thác xuống gành
Phận bèo luống chịu lênh đênh dập vùi
Thương ai ta những ngậm ngùi
Khôn ngăn giọt ngọc xụt xùi năm canh

NHỚ CỐ NHÂN

Năm canh mình nghĩ một mình
Nghĩ ơn tri-kỷ nghĩ tình cố nhân
Cuộc trần thế mấy lần dâu bể
Mà phong trần có nể ai đâu
Nỗi niềm càng nghĩ càng đau
Biết xưa thế ấy biết sau thế nào
Vậy trong vòng giời cao đất thấp
Chót đa mang phải chu tất phân minh
Còn non còn nước còn mình
Còn ân còn nghĩa còn tình còn duyên
Vạch non chỉ nước mà nguyền.

HẾT

